IOSEPHUS FLAVIUS
Admont (?), um 1138/1165 Seite 21r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26829
Copyright: Admont, Benediktinerstift

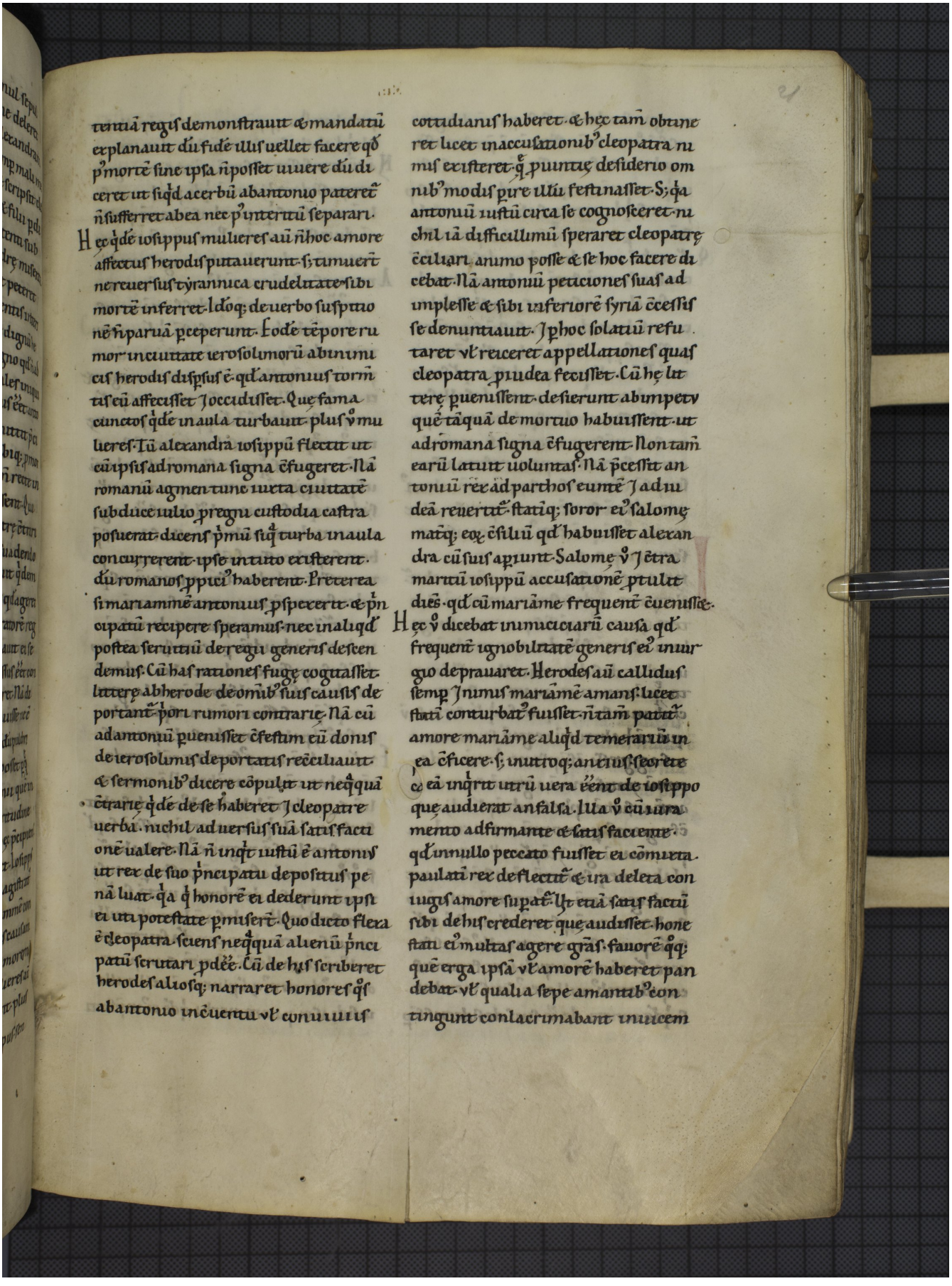

tentiā regis demonstrauit & mandatū
explanauit dū fidē illis uellet facere qđ
p̄ mortē sine ipsa n̄ posset uiuere dū di
ceret ut siq̄d acerbū abantonio pateret̄
n̄ sufferret abea nec p̄ interitū separari.
Hęc q̄dē iosippus mulieres aū n̄ hoc amore
affectus herodis putauerunt. s; timuerūt
ne reuersus tyrannica crudelitate sibi
mortē inferret. Idoq; de uerbo suspitio
nē n̄ paruā p̄ceperunt. Eodē tēpore ru
mor in ciuitate ierosolimorū ab inimi
cis herodis dispsus ē. qđ antonius torm̄
tis eū affecisset J occidisset. Quę fama
cunctos q̄dē in aula turbauit. plus v̄ mu
lieres. Tū alexandra iosippū flectit ut
cū ipsis ad romana signa c̄fugeret. Nā
romanū agmen tunc iuxta ciuitatē
sub duce iulio p̄ regni custodia castra
posuerat. dicens p̄mū siq̄a turba in aula
concurrerent. ipse in tuto existerent.
dū romanos p̄pici̇ haberent. Preterea
si mariammē antonius p̄spexerit. & p̄n
cipatū recipere speramus. nec in aliqđ
postea seruitiū de regii generis descen
demus. Cū has rationes fugę cogitasset.
litterę ab herode de omib̄ suis causis de
portant̄ p̄ori rumori contrarię. Nā cū
ad antoniū p̄uenisset c̄festim eū donis
de ierosolimis deportatis rec̄ciliauit.
& sermonib̄ dicere cōpulit ut neq̄quā
c̄trarię q̄dē de se haberet J cleopatre
uerba. nichil ad uersus suā satisfacti
onē ualere. Nā n̄ inq̄t iustū ē antonius
ut rex de suo p̄ncipatu depositus pe
nā luat. q̄a q̄ honorē ei dederunt ipsi
ei uti potestate p̄miserūt. Quo dicto flexa
ē cleopatra. sciens neq̄quā alienū p̄nci
patū scrutari p̄dēē. Cū de his scriberet
herodes aliosq; narraret honores q̄s
ab antonio in c̄uentu vl̄ conuiuiis
cottidianis haberet. & hęc tam̄ obtine
ret licet in accusationib̄ cleopatra ni
mis existeret. q̄ p̄uintię desiderio om
nib̄ modis p̄ire illū festinasset. S; q̄a
antoniū iustū circa se cognosceret. ni
chil iā difficillimū speraret cleopatrę
c̄ciliari animo posse & se hoc facere di
cebat. Nā antoniū peticiones suas ad
implesse & sibi inferiorē syriā c̄cessis
se denuntiauit. J p̄ hoc solatiū refu
taret vl̄ reiceret appellationes quas
cleopatra p̄ iudea fecisset. Cū hę lit
terę p̄uenissent. desierunt ab impetu
quē tāquā de mortuo habuissent. ut
ad romana signa c̄fugerent. Non tam̄
earū latuit uoluntas. Nā p̄cessit an
toniū rex ad parthos euntē J ad iu
deā reuertit̄. statiq; soror ei̇ salomę
matq; eoꝝ c̄siliū qđ habuisset alexan
dra cū suis ap̄iunt. Salomę v̄ J c̄tra
maritū iosippū accusationē p̄tulit
dies. qđ cū mariāme frequent̄ c̄uenisset.
Hęc v̄ dicebat inimiciciarū causa qđ
frequent̄ ignobilitatē generis ei̇ iniur
gio deprauaret. Herodes aū callidus
semp̄ J nimis mariāmē amans. licet
statī conturbat̄ fuisset. n̄ tam̄ patit̄
amore mariāme aliq̄d temerariū in
ea c̄ficere. s; in utroq; anxius secrete
ea inq̄rit utrū uera ēēnt de iosippo
quę audierat an falsa. Illa v̄ cū iura
mento adfirmante & satisfaciente.
qđ in nullo peccato fuisset ei cōmixta.
paulatī rex deflectit̄ & ira deleta con
iugis amore sup̄at̄. Ut etiā satisfactū
sibi de his crederet quę audisset. hone
stati ei̇ multas agere grās. fauorē q̄q;
quē erga ipsā vl̄ amorē haberet pan
debat. vl̄ qualia sepe amantib̄ con
tingunt conlacrimabant inuicem